

[Birthe Hansen]

store virksomheder løb med størstedelen af pengene. Det hensyn må fortsat være gældende, men vi kan da overveje en lempelse i forbindelse med tilbagebetalingsordningen, så det samlede ikketilbagebetalte tilskud til en enkelt virksomhed ikke må overstige 2 mill. kr.

Den foreslåede nye affattelse af § 3, stk. 1, vedrører en ændring, som SF fik ind i loven i 1985, og hvorefter virksomheder ikke kan få tilskud, hvis de selv har råd til at betale deres produktudvikling. Som vi læser den foreslåede affattelse, er der alene tale om en sproglig klargørelse. Hvis det er tilfældet, har vi ikke noget at indvende, men det må vi have afklaret under udvalgsarbejdet.

Efter lovforslaget kan der nu også ydes støtte til iværksættere. Det er uklart, hvad det betyder. Iværksættere har vel altid kunnet få støtte til produktudvikling ligesom andre mennesker. Kan der nu også gives tilskud til selve etableringen, eller hvad?

Jeg vil gerne føje til, at SF gerne hjælper iværksættere i gang med at etablere sig, men vi finder ikke, at etableringsstøtte hører hjemme i produktudviklingsloven. I stedet vil vi pege på de iværksættercentre, som kommunerne burde have lov til at etablere, og som SF tidligere har foreslået.

Sammenfattende skal jeg sige, at SF finder en del ubesvarede spørgsmål i forslaget. Derfor vil vi her under førstebehandlingen indskrænke os til at love et konstruktivt udvalgsarbejde.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende forslag om ændring af lov om statstilskud til produktudvikling indeholder positive elementer set fra radikal side. Vi har nogle enkelte forbehold og på et par områder betænkeligheder, som jeg vil uddybe nærmere. Men forslaget er en absolut forbedring af loven, fordi der åbnes mulighed for, at tilskud kan ydes i forbindelse med etablering af nye virksomheder.

Man kan imidlertid frygte, at iværksættere vil drukne i ordningen, sådan at de faktiske konsekvenser af at inddrage nyetableringer som en yderligere målgruppe i ordningen kan blive for små. Betingelserne for opnåelse af tilskud er jo ikke ændret, og vi ved efterhånden godt, at netop de betingelser, som stilles for opnåelse af tilskud i bl.a. denne

ordning, er det, der på forhånd afskærer flertallet af vore iværksættere.

Man kan videre diskutere det hensigtsmæssige i, at støtten til igangsættere og til etablering af nye virksomheder føres ind under en ordning, hvor iværksætterne kun er en enkelt og formodentlig lille målgruppe blandt flere, og det problem erkendes jo også i et af Industriministeriet selv udarbejdet arbejdsnotat fra 1986, hvori det siges, at de eksisterende ordninger ikke er gearret til at imødekomme iværksætterens specielle behov og problemer.

Altså må vi fra radikal side konkludere, at inddragelsen af nyetablering i ordningen er positiv under forudsætning af, at det suppleres med andre tiltag for iværksættere. Det vil sige, at denne ændring ikke må træde i stedet for egentlige selvstændige initiativer til fordel for etableringen af nye virksomheder.

Forslaget om ophævelse af grænsen på de 2 mill. kr.s tilskud pr. virksomhed dækker formentlig over et forhold, som ikke nævnes i bemærkningerne, nemlig at man har haft nogle vanskeligheder med at komme af med ordningens midler. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg kunne da spørge: har der ikke være kvalificerede ansøgninger nok? En anden måde at råde bod på dette på er som i dette lovforslag ved at åbne mulighed for, at de virksomheder, der er inde i systemet, kan søge om tilskud flere gange.

Man kan vurdere ophævelsen af grænsen på flere måder. Maksimumgrænsen på de 2 mill. kr. kan afskære meget udviklingsintensive og ekspansive virksomheder fra en ellers hensigtsmæssig og berettiget støtte, og på denne baggrund må ophævelsen betragtes som positiv. På den anden side vil jeg pege på, at netop denne situation også kan medføre, at det bliver de store, funktionsspecialiserede virksomheder, som efter ophævelsen vil tage en væsentlig større del af ordningens kage, altså virksomheder, som muligvis selv kunne have foretaget produktudviklingen. Det, jeg spørger om, er, om der kan være risiko for, at de virksomheder, der er inde i systemet i forvejen, og som taler det bureaukratiske sprog, vil få mere på bekostning af de små og nye, som ikke har rutine, erfaring eller kapacitet til at indgå i en ansøgningsprocedure.

Vi kan fra radikal side i det store og hele tilslutte os lovforslaget, men jeg er kommet